

ಎಳೆಯರ ಅಂಗಳ'

ನರಿ ಮತ್ತು ಕೊಕ್ಕರೆ

■ ಎನ್‌ಎನ್‌ ಬಂದುಕಲಾ ಕೌಪೆ

ಅದೊಂದು ದಟ್ಟ ಕಾಡು. ಗಿಳಿ, ಗುಣಿ, ಕಾಗೆ, ಕೊಕ್ಕರೆ, ಕೋಗಿಲೆ ವಿಧಭಗೆಯ ಪ್ಸೇಗಳು.

ಅನೇ, ಕರಡಿ, ಚಿರತೆ, ನರಿ, ಸಿಂಹ, ಹಲ್ಲಿ ಹಲವು

ವಿಧದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸ್ತಿದ್ದವು.

ವರ್ಷಕ್ಕೊಳ್ಳು ಹಾಡು, ನೃತ್ಯ, ಬೆಳಟಿ, ಓಟ, ಚಿಗಿತ್ತ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವರ್ಥಗಳನ್ನು ವರ್ಷದಿಂದಿರಿ ಹಬ್ಬಿ ಅಚರಿಸುವುದು ಅಲ್ಲಿನ ಪದ್ಧತಿ. ನಂತರ ವಿಧ ಸ್ವರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜೇತರಾದವರಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿಸುವುದು ಕ್ರಮ. ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ವರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಪ್ರಯಾಸಗಿಗೆ 'ವನಸುಂದರ್', ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ 'ವನಸುಂದರ್' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ಬಾರಿಯ ವನಸುಂದರನಾಗಿ ನರಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ವನಸುಂದರಿಯಾಗಿ ಆತನ ಪತ್ತಿ

ನರಿಯನ್ನು ಆಯ್ದೆಯಾದರು.

ನೀಳ ಕತ್ತು, ನೀಳ ಕಾಲುಗಳ ಅಕ್ಕೆ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಕೊಕ್ಕರೆ ಚೆಲುವೆಯರ ಗುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವಳು. ಅಳಿಗೆ ವನಸುಂದರಿ ಸ್ವರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ತನೆ ಗೆಲ್ಲಬೆಳೆಂಬ ಅತಿ ಆಸಯೂ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲಿ ಬಾದು ಬಣ್ಣದ ಚೊಪ್ಪ ಮುಖಿದ ನರಿಯನ್ನು ಗೆದ್ದದ್ದು ಆಕೆಗೆ ತೇವ್ತ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗಿತ್ತು.

ಸ್ವರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲು ಸೌಂದರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ನರಿಯನ್ನನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ 'ವನಸುಂದರ್' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಷ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವಾದರೂ ತಾನೇ ವನಸುಂದರ್

ಆಗಬೆಳೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಕೊಕ್ಕರೆ ಯೋಚಿಸಿತು. ನರಿಯನ್ನನಿಂದ ಪಾರ ಕಲಿಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಆದರೆ ನರಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪ ಸುಲಭವಾಗಿ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಗುಂಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವವರಿಲ್ಲ. ಉಪಾಯದಿಂದ ತೀವ್ರ ಕೊಳ್ಳಬೆಳೆಂದು ನರಿಯನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿದ ಕೊಕ್ಕರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆ ಹೇಳಿತು. ನಂತರ ಅವಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿತು. ತನಗೂ ಪಾರ ಹೇಳಿಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು.

ನರಿಯನ್ನಿಗೆ ಕೊಕ್ಕರೆ ಉದ್ದೇಶ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಕೊಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಶಿವ್ಯಳನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಒಷ್ಟಿತು. ಮರು ದಿವಸದಿಂದಲೇ ಪಾತ್ರ ಬರುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿ